№ 295. Poniedziałek 24. Grudnia 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Do 1. grudnia b. r. cholera wybuchła na nowo w 10 miejscach a ustała w 27. Do pozostałych 636 chorych przybyło 664. Z ogólnej sumy 1300 chorych wyzdrowiało 529, umarło 231, a pozostało w kuracyi 540 w 92 miejscowościach.

Od początku wybuchu cholery t. j. od 3. lipca b. r. pojawiła się zaraza w 78 powiatach a 903 gminach z ludnością 1,414.610 dusz, a ustała w 811 miejscowościach. Chorowało 59.165 osób, z których wyzdrowiało 30.238, zmarło 28.387 a pozostało w dalszej kuracyi 540 osób.

W mieście Lwowie nie wydarzył się ani jeden wypadek cholery.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 15. grudnia 1866.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 15. grudnia b. r. raczył najmiłościwiej zatwierdzić wybór profesora a obecnie oraz prorektora uniwersytetu Dr. Józefa *Majera* na prezesa krakowskiego towarzystwa naukowego.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem pismem odręcznem z 16. grudnia b. r. w uznaniu okazanej w Królestwie Galicyi i Lodomeryi, tudzież w W. Księstwie Krakowskiem podczas ostatnich wypadków wojennych, lojalności, gorliwości i wytrwałości w wypełnianiu obowiązków, tudzież czynnego popierania kroków rządowych, jako też w uznaniu szczególniejszej gorliwości i patryotycznego poświęcenia przy przeprowadzeniu środków dla zmniejszenia niedostatku, raczył najmiłościwiej nadać następujące najwyższe odznaki:

Godność tajnego radzcy z uwolnieniem od tax otrzymał:

Kazimierz hr. *Krasicki*, właściciel dóbr.

Order żelaznej korony trzeciej klasy z uwolnieniem od tax otrzymali:

Piotr hr. *Komorowski*, właściciel Bilinki; Włodzimierz hr. *Baworowski*, właściciel Strussowa; Mikołaj *Dąbski*, właściciel Oświęcima; Stanisław *Mieroszowski na Mieroszowicach*, właściciel Karniowic; Michał *Gnoiński*, właściciel dóbr i adwokat; Franciszek *Kröbl*, radzca namiestnictwa i tymczasowy burmistrz miasta Lwowa; Krzysztof baron *Błażowski*, właściciel dóbr; Władysław *Drohojowski*, właściciel dóbr; Jerzy *Prus-Jabłonowski*, właściciel dóbr.

Krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa:

Ks. Albert *Grzegorzek*, rz. k dziekan i proboszcz w Podgrodziu; Tytus *Kiełanowski*, właściciel dóbr; Jan *Jocz*, właściciel dóbr; Antoni *Gieldanowski*, naczelnik powiatowy w Oświęcimie; Ludomir *Cieński*, właściciel dóbr; Apolinary *Hoppen*, właściciel dóbr; Felix *Poradowski*, dzierzawca dóbr.

Złoty krzyż zasługi z koroną:

Ks. Ludwik *Kusionowicz*, proboszcz obrz. łac. i dziekan w Gdowie; Jerzy *Franek*, naczelnik powiatowy w Dobczycach; Franciszek *Steuer*, naczelnik powiatowy w Krzeszowicach; Edward *Lisowski*, naczelnik powiatowy w Radziechowie; Jerzy *Błonarowicz*, burmistrz w Oświęcimie; Jan *Saurek*, rządzca dóbr; Michał *Popiel*, burmistrz w Samborze; ks. Józef *Czajkowski*, proboszcz obrz. łac. w Żydaczowie; Antoni *Pöch*, nadinżynier kolei Karola Ludwika.

Złoty krzyż zasługi:

Franciszek *Hawranek*, burmistrz w Bochni; Jan *Kohn*, chirurg w Oświęcimie; Szymon *Haberfeld*, przełożony gminy izraelickiej w Oświęcimie; Ignacy *Kellermann*, urzędnik magistratu we Lwowie.

Srebrny krzyż zasługi z koroną:

Sebastyan *Kotlarczyk*, wójt z Kobiernicy; Jan *Baczkowski*, wójt z Zagorzyc; Jan *Surebka*, wójt z Żołyni; Stefan *Szarek*, wójt z Babic; Jan *Krista*, przełożony gminy z Willamowic; Baltazar *Cinna*, wójt z Babic.

Srebrny krzyż zasługi:

Walenty *Rembica*, właściciel gruntu z Oświęcima, Sebastyan *Bat*, wójt z Raidawy.

Najwyższe zadowolenie wyrażone zostało:

Adamowi hr. *Potockiemu*, Alfredowi hr. *Ponińskiemu*, Kajetanowi *Wolskiemu*, Władysławowi hr. *Romerowi*, Stanisławowi *Stojowskiemu*, Władysławowi hr. *Rejowi*, Henrykowi *Christianiemu*, Augustowi hr. *Starzeńskiemu*, Maciejowi bar. *Skarbek Borowskiemu*, Felixowi hr. *Mierowi*, Edwardowi *Dulskiemu*, Włodzimierzowi *Morawskiemu*, Sewerynowi *Ostaszewskiemu*, Wilhelmowi *Mehoffer*, naczelnikowi powiatu w Ropczycach, Edwardowi *Drobner*, doktorowi medycyny, *Misesowi*, dyrektorowi filii banku kredytowego we Lwowie.

Wiedeń, 21. grudnia. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został LXII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 160. Ustawa z 14. grudnia 1866 znosząca od 1. stycznia 1867 prawne ograniczenia stopy procentowej i zmieniająca ustawę względem karania za lichwę; ważna dla całego państwa z wyjątkiem Węgier, Kroacyi, Slawonii, Siedmiogrodu i Pogranicza wojskowego.

Nr. 161. Ustawa z 14. grudnia 1866 przedłużająca prawomocność ustawy z 10go lipca 1865 (D. U. P. Nr. 55), tudzież rozporządzenia z 14go stycznia 1866 (Dzien. U. P. Nr. 9) wydanego w wykonaniu tej ustawy na podstawie postanowienia cesarskiego z 9. stycznia 1866, ważna dla całego państwa;

Nr. 162. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 14go grudnia 1866 względem załatwienia manipulacyi celnej w Iglawie i Znaimie;

Nr. 163. Rozporządzenie cesarskie z 17go grudnia 1866 względem zmiany przyjętego stosunku wagi między świeżemi i suszonemi burakami przy wymiarze podatku konsumcyjnego od cukru wyrabianego z buraków suszonych; ważne dla całego państwa z wyjątkiem Dalmacyi.

Monarchia austryacka.

Lwów, 24. grudnia. W numerze 291 pisma naszego staraliśmy się wykazać jaśnie i dobitnie, opierając się na wyraźnem brzmieniu ustawy gminnej w kraju naszym obowiązującej, iż właściciel posiadłości dominikalnej przystępując do gminy pod żadnym

pozorem nie może sobie zastrzegać odrębnego zawistnego wykonywania policyi miejscowej na własnym obszarze. Sądziliśmy, że „Gazeta Narodowa" zamieści artykulik nasz w całej osnowie, tym bowiem sposobem mylny pogląd na prawo gminne nie wywołałby umów, które jako prawu przeciwne, skutku żadnego mieć by nie mogły. Natomiast „Gazeta Narodowa" występuje z polemiką, przeciwko wyjaśnieniu naszemu, twierdząc ponowie, iż właściciel obszaru dworskiego może zawrzeć z gminą umowę, według której *jako delegat gminy* policyą miejscową na swym obszarze wykonywać będzie. „Gazeta Narodowa" rozumuje tak, iż ponieważ właściciel posiadłości dominikalnej na podstawie paragrafu 2. o obszarach dworskich może z gminą zawrzeć umowę względem wymiaru ciężarów i sposobu uiszczania powinności ze związku gminnego na obszar dworski przypadających, pełnienie zaś policyi na tymże obszarze przez radę gminną i jej przełożonego przyczyni się do powiększenia wydatków gminy, więc sposobem uiszczania się będzie, gdy właściciel obowiąże się do pełnienia policyi miejscowej na własnym obszarze, jako delegat rady gminnej, zwłaszcza, że §. 53. ustawy gminnej dozwala radzie gminnej mianowania delegatów dla pojedynczych części gminy, dla łatwiejszego sprawowania czynności policyjnych i innych spraw miejscowych.

Rozumowanie takowe wszelako jest mylne, prawu gminnemu wręcz przeciwne. Bo paragraf 2. ustawy o obszarach dworskich mówi tylko o umowie odnoszącej się do wymiaru ciężarów i sposobu uiszczania powinności. O ciężarach zaś i ich nakładaniu na gminę mówi Dział V. ustawy gminnej od §. 65 do §. 87 i jako takowe ciężary wymienia w paragrafie 77 dodatki do podatków bezpośrednich i do podatku konsumcyjnego i inne opłaty nie należące do kategoryi dodatków do podatków, tudzież posługi i roboty na potrzeby gminy, które rada gminna w zakresie prawem przepisanym uchwalać może. Właściciel więc obszaru dworskiego a raczej właściciel większej posiadłości ziemskiej wcielonej do gminy, (według ustawy bowiem obszarem dworskim zowie się tylko posiadłość większa ze związku gminnego wyłączona) w umowie z gminą zastrzedz sobie może, iż do ciężarów tych w części z góry oznaczonej przyczyniać się, posługi zaś i roboty na potrzeby gminy z rozkładu na posiadłość jego przypadające w ten lub ów sposób pełnić będzie, ale w żadnym razie nie może sobie zastrzegać samoistnego pełnienia policyi miejscowej na swej posiadłości.

Delegatem w myśl §. 53. ustawy może być właściciel taki na swojej posiadłości i nic nie stoi na przeszkodzie, żeby nawet urząd gminnego pisarza na siebie przyjął, jednakże i co do delegatów nie można przepomnieć, że delegaci, o których mówi §. 53. są podwładnymi naczelnika gminy i do jego zarządzeń przy sprawowaniu swej czynności zastosować się mają. Są to więc tylko pomocnicy naczelnika gminy, którzy go w załatwianiu spraw gminnych *wspierają*, odrębnego zaś i samoistnego zakresu działania nie mają i mieć nie mogą; zaś tytułu takiej delegacyi szukać nie można w odrębnej umowie, lecz tylko w mianowaniu przez radę na wniosek naczelnika lub trzech radnych.

Tak więc w żadnym razie i pod żadnym pozorem właściciel posiadłości dworskiej do gminy wcielonej odrębnego sprawowania policyi na swym obszarze zastrzegać sobie nie może. Wynika to jaśnie z wyraźnego brzmienia ustaw w kraju naszym obowiązujących, których bliższy rozbiór dla tego zamieściliśmy, ażeby rzecz wyjaśnić tym, którychby rozumowanie „Gazety narodowej" w błąd wprowadzić mogło.

„Gazeta Narodowa" w końcu powiada, iż artykuły jakie w tym przedmiocie zamieściła, wyszły z pióra dwóch posłów sejmowych, z których jeden jest i członkiem Wydziału krajowego. W każdym razie są to tylko zdania osobiste, nie zgodne z ustawami jakie w naszym kraju obowiązują, jak to dość jasno wykazaliśmy.

Siedmnaste posiedzenie sejmu krajowego z dnia 22. grudnia 1866.

Zagaił posiedzenie Marszałek x. *Leon Sapieha* o godzinie $11^1/_2$ przed południem. — Ze strony rządu c. k. komisarz radzca dworu p. *Possinger*. — Posłów obecnych 120.

Protokół zeszłego posiedzenia przyjęty został bez zmiany.

Po odczytaniu dalszego ciągu petycyi, wniesionych do Sejmu, podał p. *Lipczyński* następujące dwie interpelacye:

1) Do c. k. komisarza rządowego z zażaleniem, że stacye telegraficzne albo nie chcą przyjmować telegramów w języku polskim, albo przyjęte przekręcają, na co c. k. komisarz przyrzekł odpowiedzieć na najbliższem posiedzeniu.

2) Do Wydziału krajowego z zapytaniem, co się stało z ułożeniem przepisów względem zaprowadzenia instytucyi lekarzów wiejskich, któreto zapytanie oddane zostało Wydziałowi krajowemu dla dania odpowiedzi.

Poseł ks. *Fortuna* otrzymał od Marszałka urlop 8-dniowy.

Na porządku dziennym było pierwszym przedmiotem sprawozdanie komisyi administracyjnej o wniosku rządowym względem utworzenia funduszu zapasowego na budynki kościelne. Do sprawozdania tego, które odczytał referent komisyi p. *Gniewosz*, załączyła komisya następującą ustawę:

Ustawa

z dnia ... dla królestwa Galicyi i Lodomeryi i W. ks. Krakowskiego, o utworzenie w każdej parafii wyznania katolickiego funduszu zapasowego na pokrycie kosztów stawiania i głównych reparacyi budynków kościelnych i parafialnych.

Zgodnie z uchwałą sejmu Mojego królestwa Galicyi i Lodomeryi z w. ks. Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I. W każdej parafii wyznania katolickiego ma istnieć fundusz parafialny zapasowy na pokrycie kosztów stawiania i głównych reparacyi budynków kościelnych i parafialnych.

Art. II. Fundusz zapasowy utworzony będzie z datków, uiszczanych przez parafian osobno dla każdego obrządku.

Art. III. Datek parafialny winien uiszczać każdy parafianin bez różnicy płci od ukończonego 16. do ukończonego 60. roku życia, w rocznej ilości po 10 c. w. a.

Za bezwłasnowolnych są odpowiedzialni ich prawni zastępcy, za zostających w stosunku służbowym, ich chlebodawcy.

Art. IV. Ubodzy datków parafialnych nie uiszczają.

Art. V. Datki parafialne mają być ściągane corocznie przez organa, wybierające w gminie należytości pieniężne na cele gminne (§. 87. ust. gmin. z dnia 12. sierpnia 1866).

Datki w miarę wpływania, mają być lokowane w jednej z kas oszczędności lub w innych zakładach kredytowych w kraju istniejących.

Art. VI. Fundusz zapasowy o tyle użyty być może do pokrycia kosztów stawiania i głównych reparacyi budynków kościelnych i parafialnych właściwej parafii, o ile nie wystarczają środki wykazane w §ie 1. aż włącznie do 7. ustawy o konkurencyi kościelnej z d. 15. sierpnia 1866 r.

Art. VII. Uiszczanie datku parafialnego ustać może, gdy fundusz zapasowy wzrośnie do wysokości połowy kosztów potrzebnych na wystawienie budynków kościelnych i parafialnych, zastosowanych do potrzeb parafii.

Wyczerpany lub zmniejszony fundusz zapasowy ma być na nowo utworzony lub uzupełniony wznowionym datkiem parafialnym.

Art. VIII. Komitet parafialny utworzony w myśl §. 13. ustawy o konkurencyi kościelnej, zawiaduje funduszem zapasowym stosownie do powyższych postanowień, stanowi o zawieszeniu i nowem rozpoczęciu uiszczania datku parafialnego (art. VII.) oraz o uwolnieniu ubogich od tegoż uiszczania (art. IV.).

Art. IX. Zażalenia lub odwołania się do uchwał komitetu w sprawach funduszu zapasowego, rozstrzyga polityczna władza powiatowa.

Art. X. Mojemu ministrowi stanu polecam wykonanie tej ustawy.

Wiedeń dnia . . . .

Rozprawę ogólną rozpoczął p. *Staruch*, który upatrując w tem tylko powiększenie ciężarów dla kraju postawił wniosek, ażeby izba przeszła nad tą ustawą do porządku dziennego. Dalej brali udział w dyskusyi ogólnej pp. *Bożyński*, który porównywał datki na ten fundusz z podatkiem zwanym *pogłównem*; *Krawców* i ks. *Kuryłowicz* przeciw ustawie; *Krzeczunowicz* za wnioskiem komisyi; *Bocheński* za przejściem do porządku dziennego, i *Zbyszewski* za wnioskiem komisyi. Na wniosek p *Grocholskiego* uchwaliła potem Izba zamknięcie dyskusyi, ale było jeszcze zapisanych do głosu czterech mowców, którzy za przyzwoleniem Izby mówili wszyscy, a mianowicie pp. X. *Sanguszko* i *Krzeczunowicz* w obronie ustawy, a pp. *Staruch* i ks. *Naumowicz* za przejściem do porządku dziennego. Wreszcie po przemowie sprawozdawcy nastąpiło głosowanie nad wnioskiem p. Starucha względem przejścia do porządku dziennego, i Izba odrzuciła go większością głosów.

Przystąpiono potem do rozpraw szczegółowych. Tytuł ustawy przyjęty został bez dyskusyi.

Do artykułu I. wniósł poseł *Krzeczunowicz* dodatek, żeby tylko tam przystępywano do utworzenia takiego funduszu, gdzie koszta te nieznajdują całkowitego pokrycia innemi przeznaczonemi na to funduszami. Dodatek ten został wprawdzie poparty, ale przy głosowaniu upadł, i artykuł I. przyjęty został bez odmiany.

Artykuł II. uchwalono bez dyskusyi.

Do artykułu III. wnieśli poprawki: p. *Zahorojko*, ażeby zamiast od 16 do 60, położono od 18 do 60 lat; p. *Wolny*, który proponował od 16 do 50 lat; p. *Szpunar*, który radził od 20 do 50 lat, i p. ks. *Kuryłowicz*, który żądał, ażeby osoby niepłacące podatków stałych, płaciły od 20 do 60 lat rocznie po 10 centów, a płacący podatki za siebie i żonę najmniej 20 c., a najwięcej 10 złr. rocznie. Wszystkie te poprawki zostały poparte; lecz p. Zahorojko cofnął potem swoję, a podniósł ją na nowo p. X. *Sanguszko*, ale już nikt jej nie poparł. Wreszcie wniósł do tego samego artykułu p. *Gnoiński* dodatek, ażeby opłacający mieli prawo żądać od obowiązanych zwrotu wypłacanych w ich zastępstwie kwot. Przy głosowaniu jednak utrzymała się tyko poprawka p. *Wolnego*, i artykuł III. przyjęty został z tą poprawką większością głosów.

Do artykułu IV. postawił p. *Kraiński* poprawkę, ażeby kalecy byli uwolnieni od opłat, i p. *Ławrynowicz*, ażeby będący w wojsku członkowie parafii nic nie płacili. Obie te poprawki, jakkolwiek poparte, upadły przy głosowaniu, a artykuł IV. przyjęła Izba większością głosów.

Do artykułu V. wnosili poprawki: p. ks. *Kuryłowicz*, ażeby zamiast „mają być lokowane", powiedzieć: mogą być lokowane", i żeby w razie prywatnego ich lokowania przysłużało komitetowi prawo ściągania tych pieniędzy w drodze exekucyi politycznej; i p. *Kobylarz*, ażeby się wstrzymać z wybieraniem datków na ten fundusz aż do zaprowadzenia prowizoryów kościelnych i ksiąg hypotecznych. Wniosek ks. *Kuryłowicza* został poparty, ale przed głosowaniem cofnął go wnioskodawca, a poprawki p. *Kobylarza*

nie podawał Marszałek nawet do poparcia, robiąc uwagę, że mogłaby ona chyba być postawiona jako dodatek na końcu ustawy, na co też zgodził się wnioskodawca. Pozostał więc artykuł V. bez odmiany i został przyjęty.

Nim przystąpiono do artykułu dalszego podniósł p. *Grocholski* na podstawie §. 42. regulaminu odrzuconą przy artykule I. poprawkę p. Krzeczunowicza (obacz wyżej), i zażądał, ażeby ją odesłano do komisyi dla zbadania sprawy. Izba przyjęła ten wniosek, i w skutek tego musiano przerwać dyskusyę; a ponieważ była już spóźniona pora, zawiesił Marszałek posiedzenie do godziny 6tej wieczorem.

Gdy o godzinie $6\frac{1}{2}$ wieczorem otworzył Marszałek nanowo posiedzenie, wniósł p. *Lipczyński* do c. k. komisarza interpelacyę z powodu grożącej zawaleniem się dzwonnicy przy kościele w Rzęśnie polskiej, na którą c. k. komisarz odpowiedział, że rząd krajowy nie omieszka polecić władzy miejscowej, ażeby temu zaradziła.

Przystąpiono potem do dalszej dyskusyi specyalnej nad ustawą względem funduszu zapasowego na budynki kościelne.

Sprawozdawca p. Gniewosz oświadczył, że komisya zgodziła się na zasadę, postawioną w dodatku p. Grocholskiego do artykułu I. i dodatek ten został uchwalony większością głosów.

Artykuł VI. przyjęła Izba bez dyskusyi.

Do artykułu VII. wniósł p. Krzeczunowicz dwie poprawki, jedną ażeby zamiast „ustać może“ — powiedziano „ustaje“, a drugą, ażeby uiszczanie datku parafialnego ustało, gdy fundusz zapasowy wzrośnie do połowy tych kosztów, potrzebnych na wystawienie budynków kościelnych, które podług §. 8. ustawy o konkurencyi kościelnej parafianie uiszczać są obowiązani. Pierwszą poprawkę przyjęła komisya za swoją, a drugę uchwaliła Izba i artykuł VII. został uchwalony z temi zmianami.

Przy artykule VIII. stawiał ks. *Kuryłowicz* dodatek, ażeby zbieranie składek parafialnych wstrzymane zostało aż do 1. stycznia 1870, ale przy głosowaniu dodatek ten upadł, a artykuł został uchwalony podług wniosku komisyi.

Przy artykule IX. ponowił p. *Kobylarz* raniejszy swój wniosek, ażeby ustawa ta weszła w życie dopiero wtedy, aż będą prowizorowie kościelni i księgi hipoteczne, ale wniosek ten został odrzucony, a artykuł przyjęty większością głosów.

Nakoniec przy artykule X. postawił jeszcze p. *Zahorejko* poprawkę, ażeby wykonanie ustawy polecone zostało ministrowi dopiero dnia 1. stycznia 1869, ale i ta poprawka upadła, a artykuł X. przyjęty został w pierwotnym składzie.

Trzecie czytanie ustawy zostało odłożone z powodu kilku zmian textu ustawy.

Dalej nastąpiło potem z porządku dziennego sprawozdanie komisyi budżetowej o preliminarzu funduszu krajowego i domestykalnego.

Po krótkiej rozprawie ogólnej, w której żądał p. Gniewosz przedłożenia zamknięcia rachunków z r. 1865, przystąpiono do rozpraw szczegółowych, i Izba przyjęła bez dyskusyi proponowane przez komisyę budżetową zastrzeżenie tej treści: „Zanim Izba przystąpi do obrad nad preliminarzami funduszu krajowego i funduszów indemnizacyjnych, oświadcza ona, że uchwały jej nie mają w niczem przesądzać prawom, jakie kraj mieć może do majątku lub dochodów, preliminarzami nieobjętych.

Rubryka *pokrycia*, a mianowicie obie jej pozycye 9.934 złr. jako odsetek od kapitału funduszu krajowego, i 406 złr. z odnajmu ubikacyj sejmowych uchwalone zostały bez dyskusyi.

Przy rubryce potrzeb postawił p. *Zyblikiewicz* wniosek, do pozycyi drugiej, ażeby „koszta podróży posłów“ powiększyć o 90 złr. na koszta podróży dla rektora uniwersytetu krakowskiego, a p. *Grocholski* imieniem Wydziału krajowego ażeby także biskupom przyznane zostały koszta podróży. Przy głosowaniu upadł wniosek Wydziału krajowego, a utrzymał się wniosek p. Zyblikiewicza.

Przy pozycyi trzeciej: „dyety dla posłów“ zaproponował poseł *Zyblikiewicz* powiększenie sumy o 540 złr. na dyety dla obudwu rektorów uniwersytetów, i wniosek ten został również przyjęty.

Przy pozycyach 4. i 5. żądał p. *Lipczyński* zredukowania ich do połowy, ale wniosek ten upadł.

Z drugiego działu „potrzeb“ przyjęta została pozycya 1. wydatków na Wydział krajowy bez zmiany.

Przy pozycyi „remuneracyi dla urzędników wysłużonych“ proponowała komisya wykreślenie sumy 1000 złr. z preliminarza Wydziału; poseł *Kraiński* postawił jednak wniosek, ażeby suma preliminowana przez Wydział krajowy została zatrzymana, a p. Grocholski proponował oznaczenie tej sumy na 600 złr. Wszczęła się nad tem dłuższa dyskusya, na której utrzymał się przy głosowaniu wniosek p. Kraińskiego.

Pozycya „potrzeby kancelaryjne“ przyjęta została bez zmiany.

Nad pozycyą „dyety i koszta podróży dla urzędników wydziałowych“, wytoczyła się znowu dłuższa dyskusya. Komisya budżetowa proponowała odcięcie z sumy preliminowanej przez Wydział krajowy znowu 1000 złr., to jest zamiast 2500, tylko 1500 złr., i przy głosowaniu utrzymał się wniosek komisyi.

Posiedzenie skończyło się o godzinie 9tej wieczorem.

Lwów, 22. grudnia. Dziś w niedzielę odbyło się 18ste posiedzenie Sejmu o godzinie $6\frac{1}{2}$ wieczorem. Na porządku dziennym były dalsze rozprawy nad budżetem krajowym i przyjęte zostały: Dział III. „koszta leczenia ubogich chorych z odrzuceniem wniosku komisyi budżetowej, proponującej odcięcie z sumy preliminowanej przez Wydział krajowy 70.000 złr.; działy IV. „koszta szczepienia ospy“ i V. „wydatki sanitarne“ bez dyskusyi, a dział VI. „zasiłki dla zakładów dobroczynności“ według preliminarza Wydziału krajowego z sumą 5424 złr., którą komisya budżetowa wykreślić chciała.

Na tem posiedzeniu wniesioną została także interpelacya p. *Polanowskiego* do c. k. komisarza z zapytaniem, czy prawdziwą jest pogłoska, iż rząd zamyśla znowu zmienić system opodatkowania wyrobu wódki, na którą c. k. komisarz przyrzekł odpowiedzieć jak najprędzej. Szczegółowe sprawozdanie z tego posiedzenia podamy po świętach.

Wiedeń, 22. grudnia. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* Przedwczoraj zrana Najjaś. Pan udzielał w burgu audyencye powszechne 84 osobom i przyjmował między innymi naczelników okręgowych przedmieść wiedeńskich składających podziękowanie za wyszczególnienia i odznaki, nadane im w nagrodę patryotycznego zachowania się podczas wojny.

O godz. 6tej wieczorem był obiad familijny u Króla hanowerskiego w Hietzing na którym znajdowali się oboje Najjaśniejsi Państwo, tudzież J. C. Moście Arcyksiężna Zofia, Arcyksiążęta Wilhelm, Rainer z małżonką, Karol Ludwig z małżonką, książe Filip wirtembergski z małżonką, książę Solms i książę Aleksander wirtembergski.

Najj. Państwo ofiarowali sumę 200 złr. Towarzystwu do wspierania i zatrudniania pracą dorosłych ciemnych.

„Wiener Abend Post“ zaprzecza domysłom niektórych dzienników co do celu ostatniej podróży inspekcyjnej Jego Ces. Wysokości Arcyksięcia Albrechta do Gracu. Domysły te żadnej nie mają podstawy.

Dzienniki niektóre angielskie i francuskie donosiły o smutnym zwrocie losu Jego Ces. Mości Cesarza Maxymiliana. „Wiener Abend Post“ oświadcza, iż w kołach właściwych w Paryżu wieściom tym wcale wiary nie dają, chociaż autentyczne wiadomości z Mexyku dotąd nie nadeszły.

Dnia 19go b. m. była świetna recepcya u J. Ex. p. ministra wojny, na której znajdowali się J. C. M. Arcyksiążęta Albrecht i Wilhelm.

„Nürnb. Corr.“ dowiaduje się, że hr. Trauttmansdorff, nowomianowany poseł austryacki przy dworze bawarskim, przybędzie wkrótce do Monachowa. Br. Beust wyjedzie do Drezna jeszcze przed Nowym Rokiem, a książę Metternich powróci na swoje stanowisko dopiero po Nowym Roku, zatem nie będzie obecny przy gratulacyach noworocznych na dworze ces. francuskim.

Książę Ryszard Metternich powróci dziś z rana z Kojetein do Wiednia. Były poseł prezydyalny przy Związku br. Kübeck odjechał wczoraj wraz z rodziną do Baden Baden.

Uniwersytet petersburgski mianował Dra Franciszka Palackiego doktorem historyi.

KRONIKA.

(Pożary.) W Skorodnem w powiecie Lutowiska d. 14. z. m. w nocy spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi. Szkoda wynosi 248 złr. w. a. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Wiszniowie w powiecie Wojniłowskim dn. 12. b. m. spaliło się 5 domów włościańskich. Ogień miał powstać przez nieostrożność. Szkoda wynosi 1104 złr.

W Lesienicach w powiecie winnickim d. 17. b. m. spalił się dach na domu włościańskim i 2 stodoły ze zbożem. Szkoda wynosi 320 złr. w. a. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

W Weinbergen w tymże powiecie dn. 17. b. m. spaliła się stodoła włościańska ze zbożem. Szkoda wynosi 1400 złr. ale budynek był zaasekurowany. Ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Wondolni, w powiecie Wojniłowskim, dnia 2go b. m. spaliła się gorzelnia i browar. Szkoda wynosi 15.000 złr., budynki zaś były zabezpieczone tylko na 6000 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

Ostatnia poczta.

Peszt, 22. grudnia. Tawernik Br. Sennyey i hr. Andrassy odjechali dziś do Wiednia z adresem sejmu krajowego.

Deputacya z gratulacyami uda się tam dopiero na Nowy Rok.

Petersburg, 22. grudnia. Do Piraeus przybyła korweta angielska z rodzinami kandyockiemi; obiega pogłoska, że Turcy do niej strzelali. Poseł rosyjski wysłał do Kandyi okręt wojenny.

TEATR.

We środę dnia 26. grudnia: **Pierwsza próba muzyki** najnowszych tańców karnawałowych, wykonana przez muzykę wojskową c. k. 34 i 65 pułku piechoty.

W piątek d. 28. grudnia (przed. pol.): **„Marta czyli kiermasz w Ryszmondzie“**, opera Flotowa, IIgi akt; **„Terenia w kłopotach“**, ramotka dramatyczna w 1. akcie przez Juliusza Starkla; **„Arcydzieło nieznane czyli ciernie i laury“**, dramat w 1. akcie z francus. Na dochód p. Lecha *Nowakowskiego*.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 22. i 23. grudnia 1866.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
	'''					
7. god. zrana	328 32	-- 1.8	74.1	półn.-zach	sł.	pogoda
2. god. po poł.	328 08	+ 1.2	68 6	"	"	pochmurno
10.god. wiecz.	329 27	+ 0.3	88.3	"	"	"
	'''					
7. god. zrana	329 77	— 0.6	85.2	zachodni	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	330.02	+ 1.3	75.1	"	"	.
10.god. wiecz.	328.93	— 1.0	61.8	"	"	pogoda

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22. grudnia.

Hotel europejski: PP. Czajkowski Adolf, z Bóbrki. — Chajęcki Tadeusz, z Żurawna. — Lekczyński Winc., z Czertesza. — Popiel Wład., z Kazanowa.

Hotel Langa: Baumgartner Jan, c. k. kapitan, z Przemyśla, — Kabry Jan, c. k. kapitan, z Pragi. — Sedlak Korn., c. k. podporucznik, z Pesztu.

Dnia 23. grudnia.

Hotel George: PP. Hr. Leduchowski Aug., z Rosyi. — Hr. Starzyński Kaz., z Góry Ropczyckiej.

Hotel europejski: Kriegshaber Alojzy, z Sopoża.

Hotel Langa; Br. Brunicki Emil, z Hureczka. — Dydyński Henr., c. k. kapitan i Heimrath Adolf, c. k. porucznik, z Sambora.

Hotel angielski: Ks. Poniński Adam, z Nieżyniec. — Bielski Seweryn, z Lipnik.

Hotel krakowski: Matlichowski Edw., z Dubna. — Nigrus Jerzy, z Horodenki. — Prytyka Wład., z Tuczny. — Witosławski Bron., z Wojciechowic.

Hotel pod Tygrysem: Gurczyński Em., z Przemyśla. — Hr. Krasicki, c. k. sekretarz Namiestnictwa, z Wiednia. — Padlewski, c. k. radzca Namiestnictwa i Kartamiszyn Bazyli, ces. ros. radzca państwa, z Krakowa. — Kurzwiter Alex., sekretarz koleg., — Krupeński Mik., marszałek szlachty i Romaneski Fil., archimadryta, z Czerniowiec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 22. grudnia.

PP. Papara Hen., do Zubowmostów. — Szumlański Michał, do Krzywego. — Trzecieski Tyt., do Miejsca. — Jamitzki Zygm., do Wiednia. — Rodakowski Alex., do Jeziorka.

Dnia 23. grudnia.

PP. Kalitowski Ant., c. k. przeloż. obwod., do Żółkwi. — Baumgartner Jan, c. k. kapitan, do Przemyśla. — Hr. Olizar Erazm. do Kniażego. — Hr. Tarnowski Stan., do Dzikowa. — Br. Gostkowski Ant., do Czyżowic. — Abgarowicz Józef, do Sanoka. — Borowski Leon, do Techlowa. — Czajkowski Michał, do Żyrawy. — Jordan Józef, do Olszanicy. — Kriegshaber Ant., do Iwaczowa. — Mierzyński Raf., do Baryłowa. — Mrozowicki Michał. do Paryża. — Niedzielski Ant., do Zabawy. — Popiel Wład., do Kazanowa. — Roszkowski Ant., do Brykonia. — Sędzimir Fran.; do Brodów. — Siedmiogrodzki Adam, do Będziszyna. — Swiejkowski Stan., do Zahorzec. — Sozański Silw., do Błazowa. — Tatarkowski Apol., do Rosyi. — Tretter Stan, do Dzwiniacza. — Vievien Jan, do Poznanki. — Zieliński Wład., do Rudenki. -- Zbyszewski Leon, do Paryża. — Swejkowski Lech, do Brodów. — Madejewski Fran., c. k. por., do Grodowic.

Kurs Lwowski.

Dnia 22. grudnia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	13	6	20
Dukat cesarski	" "	6	18	6	26
Półimperyał zł. rosyjski	" "	10	60	10	85
Rubel srebrny rosyjski	" "	1	96	2	03
" papierowy rosyjski	" –	1	71	1	74
Talar pruski	" "	1	94	1	96
Polski kurant i pięciozłotówka	" "	–	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	72	38	73	25
" " " m. k. za 100 zł.	bez kuponów	75	99	76	76
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	64	75	65	50
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	66	45	67	20
Akcye gał. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	215	—	218	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		178	25	180	75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 22 grudnia.

	zł.	kr.
5% Metaliki	57	90
5% pożyczka narodowa	67	—
Losy z 1860 roku	81	25
Akcye banku wiedeńskiego	713	—
" " kredytowego	151	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	131	65
Srebro	130	75
" towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	24

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21. grudnia.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	52.85	53 —
" " bez kuponów zwrotny po 5%	89.—	89.20
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	67.50	67.60
od kwiet. do paźdz. po 5%	66.80	67 —
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	74 50	75.—
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	57.90	58.—
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	60.90	61.20
dtto. po 4½%	50.—	50.—
dtto. " 4%	44.25	44.75
dtto. " 3%	33.25	33.75
dtto. " 2½%	27.50	29.50
dtto. 1%	11.20	11 30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	135 75	136.25
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	133.—	134.—
Przez. do wyl. z r. 1854	75 50	76.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	81.25	81 35
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	88.50	89.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	73 10	73.20
Renty Como po 42 lir. aust.	20.—	20.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	50.—	52.—
" " 4½%	49.50	50.—
" " 4%	44.—	44.50
" " 3½%	38.50	39.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju " 3%	—.—	—.—
" 2½%	49.—	51.—
" 2¼%	45.—	45.50
" 2%	40.—	41.—
" 1¾%	35.—	35.50
dtto. z procent. za granicą " 5%	—.—	—.—
" 4½%	—.—	—.—
" 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Nżiszej Austryi	83.50	84.50
Wyż. Austryi	85.—	85.50
Salcburg	85.—	—.—
Czech	83.—	83.50
Morawii	—.—	83.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	85.50	86.—
Tyrolu	95.—	98.—
Obl. indemn. po 5 proc. za 100 zł. Kar., Krainy i Wyb.	80.—	86.—
Węgier	68.25	69.—
Ban. Tem.	67.50	68.—
Kroacyi i Slawonii	75.25	75.75
Galicyi	64 75	65.25
Siedmiogrodu	64.50	65.—
Bukowiny	64.50	65.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	66.—	66.50
Banat Temerz.	65.25	65.75
Lomb. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
" 4%	—.—	—.—
" 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburgu " 3%	—.—	—.—
" 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy " 2%	—.—	—.—
" 1¾%	—.—	—.—
Gal. dł. zwr. z r. 1866 " 7%	92.—	92.50

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	—.—	23.50
" 2½% " 100 "	—.—	19.—
" 2¼% " 100 "	—.—	18.50
" 2% " 100 "	—.—	16.—
" 1¾% " 100 "	—.—	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	712.—	713.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	152.10	152 30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	608.—	610.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	83.—	83.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1540.—	1545.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	206.90	207 10
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	200.50	201.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	131.50	132.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	215.25	215.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	180.25	180.75
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	156.—	157.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	115.25	115 75
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200 zł. m. k.	—.-	—.—
Kolej Busterhradzka po 500 zł. m. k.	690.—	700.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	240.—	245.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. men. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Towar. górn. po 200 zł. w. a.	105.—	107.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	471.—	472.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	170.—	175.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. w. a.	475.—	480.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	255.—	260.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	338.—	340.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. " 1857 po 5%	105.—	—.—
przeznaczone do los. po 5%	96.25	96.75
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	.—
przezn. do losowania po 5%	91 80	92 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73.25	73.75
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	85.—	85.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	99.—	99 50
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	91.50	92.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. austr.	85.—	86.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	125.—	125.50
Kol. Lomb.-wen. po 500 fr.	116.—	116.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	93.25	93.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.50	90.50
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	76.—	77.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	97.—	97.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	77.—	77.25
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98.—	98.50
Tow. żeg. par. na Dunaju za 100 zł. m. k.	93.—	95.—
Lloyda za 100 zł.	92.—	94.—

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129.—	129.50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	81.50	82.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	112.—	113.—
" " po 50 zł. m. m.	49.50	50.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Salma " 40 " "	29.50	30.—
Palffiego " 40 " "	22.—	23.—
Clarego " 40 " "	24.—	25.—
St. Genois " 40 " "	23.50	24.—
Windischgrätza 20 " "	16.—	17.—
Waldsteina 20 " "	20.50	21.—
Keglevicha " 10 " "	12.—	13.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	111.—	111 25
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	110.20	110.40
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	110 20	110.50
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	98.—	98.—
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lil. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	131.—	131.50
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	.—	—.—
Paryż za 100 fr.	52.25	52 35
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.23	6.24
detto. pełnej wagi	6.23	6.24
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.48	10 49
Rosyjski imperyał	10.75	10.80
Talar związkowy	1.95	1.96
Srebro	130.35	130 65
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. $48^{3}/_{10}$ c.	

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Rudyński.

Z c. k. galic. drukarni rządowej